

### Bilag 23.

#### MARKEDSSEKRETARIATETS INFORMATION.

Marts 1972.

#### Uddannelsesspørgsmål i De europæiske Fællesskaber.

I. For så vidt angår skoleundervisningen er der ikke i traktaterne eller de i medfør heraf udstedte regler indeholdt bestemmelser herom. De europæiske Fællesskaber har ikke taget stilling til problemer vedrørende skoleundervisningen, og dette område er ganske undergivet de enkelte medlemslandes selvstændige kompetence.

II. Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab (Rom-traktaten) indeholder i art. 128 hjemmel for at udforme almindelige principper for gennemførelse af en fælles politik for faglig uddannelse, som kan bidrage til en harmonisk udvikling af såvel hvert enkelt lands økonomi som af fællesmarkedet.

EF-rådet har med henvisning hertil den 2. april 1963 opstillet 10 almindelige principper for en fælles politik på dette område, hvis gennemførelse forudsætter et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem disse og Fællesskabets myndigheder. Det er forudsat, at hver medlemsstat opstiller programmer for faglig uddannelse i overensstemmelse med de i principperne fastlagte grundlæggende målsætninger for, at der sikres alle ret til en passende faglig uddannelse og oprettelse af hensigtsmæssige uddannelsesinstitutioner. Der skal endvidere efter de opstillede principper ske udveksling af undervisningsmateriale, arrangeres seminarer og studieophold. Medlemslandene skal også bidrage til at forbedre uddannelsen af ledere og instruktører, ligesom der skal ske en tilnærmelse af uddannelsesniveauerne i medlemslandene.

Det hidtidige samarbejde på dette område har, når bortses fra reglerne om finan-

siel støtte til omskoling af arbejdere, der får behov herfor som følge af industriens tilpasning til de nye markedsforhold, været ret sparsomt. Det er indtil nu resulteret i en henstilling fra Rådet af 29. september 1970 for så vidt angår faglærte arbejdere, som betjener bl. a. spånende værktøjsmaskiner. I henstillingen er opstillet minimumsnormer med hensyn til den viden og færdighed, der bør erhverves under uddannelsen inden for de faglige områder drejning, fræsning og slibning og de teoretiske og praktiske egnethedsprøver. Henstillingen indeholder også en anbefaling om gensidig anerkendelse af de i medlemslandene anerkendte diplomer, svendebreve og andre egnethedsbeviser.

Det bemærkes, at henstillinger ikke er juridisk bindende.

For så vidt angår unge lønmodtagere findes i Rom-traktatens artikel 50 en bestemmelse, hvorefter medlemsstaterne inden for rammerne af et fælles program fremmer udvekslingen af unge lønmodtagere. Med henblik herpå har Rådet i 1964 godkendt et sådant fælles program. Programmet omfatter mandlige og kvindelige lønmodtagere — stagiaires — i almindelighed i alderen fra 18 til 30, der efter faglig grunduddannelse tager beskæftigelse i en anden medlemsstat med henblik på at udvide den faglige uddannelse, deres almene viden, sprogkunderskaber m. v. Opholdets varighed andrager i reglen fra 6 til 18 måneder.

III. Rom-traktaten indeholder i artiklerne 48 og 49 bestemmelser om arbejdskraftens fri bevægelighed på tværs af landegrænserne. Princippet er, at enhver statsborger i en medlemsstat uanset bopæl skal